

РЕШЕНИЕ

№ 7813

гр. София, 14.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 27.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **6352** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е проведено по реда на чл. 4, ал. 1 и чл. 9б, вр. чл. 4, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси, вр. Глава деветнадесета от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Делото е образувано по жалба, вх. № 24973/03.07.2023 г. от „ГАРДЪНС СИТИ“ ЕООД, против издадения от органи по приходите – служители на Дирекция „Ревизии и събиране на вземания“, при Столична община, РЕВИЗИОНЕН АКТ № СФД23-РД77-21/28.02.2023 г., потвърден от кмета на същата община с Решение № СОА 23-РД28-23/26.05.2023 г.

Дружеството - жалбоподател, посредством упълномощения адвокат П.: поддържа жалбата и искането за отмяна на ревизионния акт; представя като писмено доказателство удостоверение от главния архитект на Столична община (л. 207 от делото); ангажира съдебно – техническа експертиза, чието заключение бе оспорено от ответника, но прието от Съда; претендира възстановяване на разноски за платената държавна такса и депозита за вещото лице.

Ответникът – кмет на Столична община, посредством упълномощен юрисконсулт Ж. Д.: оспорва жалбата и заключението на техническата експертиза; желае юрисконсултско възнаграждение; представена е писмена защита.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Наличните писмени доказателства, вкл. заключението на съдебно-техническата експертиза дават основание на Съда да приеме за установени следните факти и

обстоятелства.

Ревизионното производство е образувано със заповед на компетентен орган по приходите, на длъжност „началник“ на Отдел „Ревизии и събиране на вземания“, Дирекция „Общински приходи“. Изготвен е Ревизионен доклад № СФД23-ГД26-874/09.02.2023 г. (л. 128), срещу който дружеството е подало възражение, неуважено от издателите на ревизионния акт. Въз основа на доклада е издаден процесният РА № СФД23-РД77-21/28.02.2023 г. (л. 60), с който, в тежест на „Гардънс сити“ ЕООД, за периода от 01.01.2019 г., до 31.12.2022 г. са определени задължения и лихви за забавено плащане, в общ размер на 752 328, 05 лв. (седемстотин и осемдесет и шест хиляди, петстотин и деветдесет и пет лева, и 38 ст.), от които: А/ за данък върху недвижими имоти – 141 859, 67 лева и лихви – 29 452, 86 лева, за годините 2019, 2020, 2021, 2022; Б/ за такса битови отпадъци - 506 145, 55 лева и лихви – 105 437, 18 лева, за годините 2019, 2020, 2021, 2022. Задълженията са по отношение собствени на дружеството недвижими, нежилищни имоти, находящи се на територията на Столична община, Район „П.“, [населено място], местност „Сръбски азмак“, а именно: Урегулиран поземлен имот с идентификатор 44063.6209.3222, с площ 45 665 кв.м.; УПИ с идентификатор 44063.6209.3221, с площ 64 597 кв.м.; УПИ с идентификатор 44063.6209.3220, с площ 62 399 кв.м.; УПИ с идентификатор 44063.6209.3191, с площ 100 496 кв.м.; УПИ с идентификатор 44063.6209.3187, с площ 99 564 кв.м.; УПИ с идентификатор 44063.6209.3181, с площ 28 000 кв.м. и УПИ с идентификатор 44063.6209.3178, с площ 7 609 кв.м. „Гардънс сити“ ЕООД е декларирало имотите - обект на ревизията (земя с площ от 45 665 кв.м.) с отчетна стойност – 4 168 706 лева, с декларация по чл. 14 ЗМДТ, вх. № [ЕГН]/13.12.2022 г. За имота е открита партида с № 7218F94482.

Правото на собственост върху описаните имоти, както и липсата на учредявано вещно право на ползване върху тях, не се оспорва. Не е спорно също, понеже се установява с писмени доказателства, че: ревизираните имоти попадат в обхвата на влязъл в сила подробен устройствен план - план за регулация и застрояване (ПУП - ПРЗ), одобрен с Решение № 272/30.05.2013 г. на Столичния общински съвет, с което е одобрен и проект на план за регулация и застрояване на квартали с №№: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12,13 и 14 в местността „Сръбски азмак“, в землището на [населено място]; за поземлените имоти - обект на ревизията са отредени урегулирани поземлени имоти със съответните номера и с конкретно предназначение: „за обществено обслужване, търговия, безвредни производства, складове, офиси и ТП“.

С ревизионния акт, от представените счетоводни данни и след сравняване (чл. 21, ал. 1 ЗМДТ) с данъчните оценки на имотите ревизиращите органи по приходите приели да обложат дружеството с ДНИ, върху отчетните стойности на същите.

Задълженията за ТБО са определени на основание чл. 64, вр. чл. 11 ЗМДТ, като са отчетени фактите, че: според издадените от кмета на СО заповеди по чл. 63, ал. 2 с.з., за определяне границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване, процесните имоти, находящи се в район „П.“ не попадат в границите на района, в който се извършва организирано сметосъбиране и сметозивозване; тъкмо поради това от ревизираното лице не са подавани декларации по чл. 23, ал. 1 и чл. 27, ал. 2 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община (НОАМТЦУПСО), както и молби, на основание чл. 24, ал. 1 и ал. 3 от същата наредба. По тази причина основата за облагане с ТБО е определена на основание чл. 26, ал. 1, вр. чл. 22, т. 3, вр. чл. 19, ал. 4 от

НОАПТЦУПСО, пропорционално, в промили – „такса за обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване в размер пропорционален в промили на отчетната стойност на имотите на предприятията“ (чл. 19, ал. 4 от Наредбата), както следва: 2,40 промили за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения; 4,30 промили за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване.

Тезата на дружеството – жалбоподател е за недължимост на ДНИ и ТБО за процесните имоти, тъй като: към настоящия момент земята, в обхвата на имотите представлява земеделска земя, доколкото иницираната процедура за промяна на предназначението ѝ за неземеделски нужди не е завършила; имотите все още имат статут на земеделска земя и като такива попадат в обхвата на чл. 10, ал. 3 ЗМДТ, следователно не подлежат на облагане с местен данък; щом процесните имоти не подлежат на облагане с ДНИ, дружеството няма качеството на задължено и за ТБО. За подкрепа на твърденията са представени и по време на ревизията, както и пред решаващия административен орган писмени доказателства, вкл. три договора за наем, сключени със „София Кампо“ ООД, за отдаване под наем на земеделски земи (процесните), за стопански години 2017/2018 г.; 2019/ 2020 г.; 2020/ 2021 г. Във връзка с договорите се счита (твърди), че: щом не бил сключен последващ изричен договор за отдаване под наем на земеделски земи, за стопанската 2022/ 2023 г., всеки от имотите попада в масиви за ползване, съгласно чл. 37в, ал. 3, т. 2 ЗСПЗЗ; дружествата-наематели са се регистрирали за получаване на субсидии, въз основа на договорите за отдаване под наем на земеделските земи, собственост на „Гардънс сити“ ЕООД. Представено е и писмо № ПО-15-18849-1/07.12.2022 г. от Общинска служба „Земеделие“ – източна, при Областна дирекция „Земеделие“ – С., съгласно което, след извършена проверка в електронната база данни е установено, че: поземлен имот с идентификатор 44063.6209.3178, с площ 7609 кв.м. в землището на [населено място] не попада в регистър на имотите по чл.37в, ал. 3, т. 2 ЗСПЗЗ (така наречените „бели петна“); поземлен имот с идентификатор 44063.6209.3181, с площ 28 000 кв.м. не попада в регистъра на имотите по чл.37в, ал. 3, т. 2 ЗСПЗЗ („бели петна“) за стопанските години 2015/2016, 2016/2017,2017/2018, 2018/2019, 2019/2020, 2020/2021, 2021/2022, а за стопанската 2022/2023 г. попада.; поземлен имот с идентификатор 44063.6209.3187, с площ 99 564 кв.м. не попада в регистъра на имотите по чл.37в, ал. 3, т.2 ЗСПЗЗ („бели петна“) за стопанските години: 2015/2016, 2016/2017,2017/2018, 2018/2019, 2019/2020, 2020/2021, 2021/2022. За стопанската 2022/2023 г. попада; поземлен имот с идентификатор 44063.6209.3191, с площ 100496 кв.м. не попада в регистъра на имоти („бели петна“), за стопанските години 2015/2016,2016/2017,2017/2018, 2018/2019, 2019/2020, 2020/2021, 2021/2022. За стопанската 2022/2023 г. попада; поземлен имот с идентификатор 44063.6209.3220, с площ 62399 кв.м. не попада в регистъра на имотите „бели петна“ за стопанските години 2015/2016, 2016/2017, 2017/2018, 2018/2019, 2019/2020, 2020/2021, 2021/2022. За стопанската 2022/2023 г. попада; поземлен имот с идентификатор 44063.6209.3221, с площ 64597 кв.м. не попада в регистъра на имотите по чл.37в, ал.3, т.2 ЗСПЗЗ за стопанските години 2015/2016,2016/2017, 2017/2018, 2018/2019, 2019/2020, 2020/2021, 2021/2022. За стопанската 2022/2023 г. попада; поземлен имот с идентификатор 44063.6209.3222, с площ 45 665 кв.м. не попада в регистъра на имотите по чл.37в, ал. 3, т. 2 ЗСПЗЗ за стопанските години 2015/2016,2016/2017,2017/2018, 2018/2019, 2019/2020, 2020/2021, 2021/2022. За стопанската 2022/2023 г. попада.

Според писмо № 70-6905/19.12.2022 г. на Дирекция „Поземлени отношения и комасация“, при МЗ земята, в обхвата на изброените по-горе имоти е земеделска, поради което и собственикът, с депозирано в Министерство на земеделието инвестиционно намерение е отправил искане за промяна на предназначението ѝ, за неземеделски цели - изграждане на обект: „Свободностоящи сгради със смесено предназначение“.

Видно от писмо, изх. № РПН23-ВК08-147/1, от 09.02.2023 г., подписано от кмета на Район П. - Столична община: гореописаните поземлени имоти, собственост на „Гардънс сити“ ЕООД попадат в Земеделска зона (С.), предвидена за далекоперспективно развитие, като смесена многофункционална зона със занижени параметри (Сфм1), съгласно т. 13 от Приложение към чл.3, ал.2 от Закона за устройството и застрояването на Столична община, с устройствени показатели: максимална плътност на застрояване 40%, максимален К. 2,0, минимална озеленена площ 40%, максимална кота корниз 26,00 м.; към настоящия момент в Район „П.“ за имотите няма данни за извършена процедура по Закона за опазване на земеделските земи; имотите попадат в обхвата на План за регулация на м. „Сръбски азмак“, землище Д. Л., одобрен с Решение № 272/30.05.2013 г. на СОС, влязъл в сила на 22.12.2013 г. Установява се от: представените скици на поземлените имоти, удостоверенията за характеристиките на поземлените имоти в земеделска територия и от извършени справки в Кадастрално-административна информационна система към АГКК, че процесните поземлени имоти са с трайно предназначение на територията „земеделска земя“, начин на трайно ползван „нива“ и категории на земите, при неполивни условия, съответно четвърта и пета.

„Гардънс сити“ ЕООД е подало пред Министерство на земеделието искане, рег. № АО-1842/23.11.2022 г. за промяна предназначението на 408 330 кв. м. земеделска земя, в обхвата на поземлени имоти с идентификатори 44063.6209.3187, 44063.6209.3220, 44063.6209.3181, 44063.6209.3191, 44063.6209.3222, 44063.6209.3221 и 44063.6209.3178 по КККР на м. „Сръбски азмак“, в землището на [населено място], за изграждане на обект: „Свободностоящи сгради със смесено предназначение“. Към датата на приключване устните състезания по делото предназначението на земеделската земя не е променено по реда на чл. 24, ал. 2 от Закона за опазване на земеделските земи и този факт не се оспорва от ответника.

Становището на ответника, заявено с представената писмена защита може да бъде обобщено така: „от приложените по делото доказателства безспорно се установява, че горесцитираните имоти - обект на ревизията са в определените с ОУП граници на Землището на [населено място], попадат в урбанизирана територия и за тях има определено конкретно предназначение; предвид обстоятелството, че ревизираните обекти са в урбанизирана територия, попадат в обхваната на подробен устройствен план, респ. представляват урегулирани поземлени имоти, съгласно приложения ПУП-ПРЗ, одобрен с Решение № 272 от 30.05.2013 г. на СОС, за които е определено конкретно предназначение по чл. 8, т. 1 от ЗУТ - „За обществено обслужване, търговия, безвредни производства, складове, офиси и ТП“, съгласно издадените заповеди от кмета на Район „П.“, същите попадат и в първата група поземлени имоти, посочена в чл. 10, ал. 1 от ЗУТ; на облагане с данък подлежат имотите, които имат предназначението по чл. 8, т. 1 от ЗУТ, независимо къде се намират - в землище; имотите в урбанизираните територии не се считат за земеделски земи, съгласно указаното в чл. 2 от ЗСПЗЗ, според който, земеделски земи по смисъла на този закон

са тези, които са предназначени за земеделско производство и не се намират в границите на урбанизираните територии, определени с ПУП; задълженията за ТБО са определени с ревизионния акт правилно“. Цитирани са решения на Върховния административен съд.

Заклучението на вещото лице, изготвило съдебно-техническата експертиза (л. 214 и сл.) е, че: „ в землище [населено място] (ЕКАТТЕ: 99189) - територия за нуждите на селското стопанство (ниви - орна земя и полски пътища/транспорта, водни течения и водни площи, определени от плана за земеразделяне, картата на съществуващите стари реални граници на земеделски земи, възстановени по реда на Закон за собствеността и ползване на земеделските земи за околорадския район м. „Сръбски азмак“ (Масив: 233), извън строителните граници на [населено място] е отредена Урбанизираната територия (окончателен проект на - СОС - 19.11.2009 г. и МС 19.11.2009 г.) на Общ устройствен план на Столична община за градските и околорадския райони), с предназначението по чл. 8, т. 1 от ЗУТ;

- „от зона на строителни граници на [населено място] (СКИЦА в М: 1:5 000 - изображение аерозаснемане 2020 г.) е видно, че Урбанизираната територия (Окончателен проектна - СОС 19.11.2009 г. и МС 19.11.2009 г.) на Общ устройствен план (ОУП) на Столична община - за околорадския райони.) за м. „Сръбски азмак“ (територия за нуждите на селското стопанство /Ниви (Орна земя) и Полски пъти/, транспорта, водни течения и водни площи определени от плана за земеразделяне, картата на съществуващите стари реални граници на земеделски земи, възстановени по реда на Закон за собствеността и ползване на земеделските земи ЗСПЗЗ) е извън строителните граници на [населено място];

- в съответствие с документите и графичните материали представени от страните по настоящото дело, изложените факти, обстоятелства и графичните материали в част IV се установи, че към датата на настоящата експертиза, процесите поземлени имот с идентификатори 44063.6209.3187, 44063.6209.3220, 44063.6209.3181, 44063.6209.3191, 44063.6209.3222, 44063.6209.3221 и 44063.6209.3178 по КККР на м. „Сръбски азмак“ в землището на [населено място] са земеделска територия, извън строителните граници на [населено място] с начин на трайно ползване - нива и предназначение - земеделска земя, тъй като процедурата за промяна на предназначението на необходимата земеделска земя за неземеделски нужди - изграждане на обект: „Свободностоящи сгради със смесено предназначение“ не е завършена, т.е. няма решение на Комисията за земеделските земи, за промяна на предназначението на земеделските земи за неземеделски нужди“.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, в резултат на извършената проверка за законосъобразност, след анализ на събраните доказателства и на доводите на страните, излага следните правни мотиви по съществуващото на спора.

Жалбата до Съда е процесуално допустима, за да бъде разгледана по същество.

Правилно по принцип процесуалният представител на ответника е формулирал с писмената защита основния, правен спор по делото, а именно: облагаеми ли са процесните недвижими имоти, по силата на общото правило, на чл. 10, ал. 1 ЗМДТ или същите представляват земеделски земи - ниви с трайно предназначение, по смисъла на чл. 8, т. 2 ЗУТ и по тази причина не подлежат на облагане, на основание чл. 10, ал. 3 ЗМДТ.

За установяването и обжалването на местни данъци по чл. 1, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси, вкл. данъка върху недвижимите имоти, както и относно

публични общински вземания от местна такса за битови отпадъци, считано от 01.01.2011 г. (ДВ, брой 98/2010 г.) е приложим редът по ДОПК, предвид разпоредбите на чл. 4, ал.ал. 1-5, вр. чл. 9б от същия закон. Оспореният ревизионен акт е издаден именно по този ред.

По време на ревизионното производство органите по приходите са извършили съответните процесуални действия, които, заедно с представени документи са описани подробно в РА и в доклада.

При отговорите на основния спорен въпрос Съдът приема да кредитира изцяло заключението на техническата експертиза защото счита, че вещото лице е отговорило обективно, компетентно и пълно на въпросите, така както са поставени, съответно - по отношение заключението у Съда не възникват съмнения за необоснованост и правилност, включително, предвид допълнително дадените пояснения (протокол на л. 244). Заключението на вещото лице се основава на обективни данни, установени с коментираният от него документи.

I. Относно ДНИ.

Разпоредбата на чл. 10, ал. 1 ЗМДТ (редакцията – ДВ, бр.98/2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) постановява, че „с данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната поземлени имоти, сгради и самостоятелни обекти в сгради в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон“. Според действащата понастоящем редакция на текста (ДВ, бр.96/2019 г., в сила от 01.01.2020 г.) „с данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и поземлени имоти в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план **имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон**“. Двете разпоредби са идентични по смисъл и значение. Нормата на ал. 3 изрично изключва от облагане с данък „земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен“.

Елементарното логическо и граматическо тълкуване разпоредбата на чл. 10, ал. 1 ЗМДТ и в двете ѝ редакции, съответно относими към ревизираните периоди сочи, че тя разграничава подлежащите на облагане с ДНИ имоти, като: 1. поземлени имоти, разположени в строителните граници на населените места или селищните образувания; 2. поземлени имоти, разположени извън строителните граници на населените места или селищните образувания, които обаче следва да отговарят кумулативно и на специални изисквания, а именно: а) с подробен устройствен план **да са конкретно предназначени** за „земеделски територии - за обработваеми земи (ниви, овощни и зеленчукови градини, лозя, ливади и други) и необработваеми земи (пасища, скатове, дерета, оврази и други), по смисъла на чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията (за случая това условие е изпълнено); б) **да е извършена и**

промяна предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон (за случая - ЗОЗЗ). Очевидно е, че така дефинираните в съвкупност специални изисквания се отнасят само за втората категория имоти – тези, разположени извън строителните граници на населените места или селищните образувания.

За ответника са достатъчни фактите, че процесните имоти: са в урбанизирана територия, попадат в обхвата на подробен устройствен план и са УПИ, съгласно приложения ПУП - ПРЗ, одобрен с Решение № 272 от 30.05.2013 г. на СОС, за които е определено конкретно предназначение по чл. 8, т. 1 ЗУТ - „за обществено обслужване, търговия, безвредни производства, складове, офиси и ТП“, съгласно издадените Заповеди от кмета на район „П., за да бъде прието, че подлежат на облагане, на основание чл. 10, ал. 1 ЗМДТ. Това становище обаче, не отчита факта (безспорно установен в съдебното производство и неоспорен от ответника), че **за имотите не е извършена промяна на предназначението им**, което е задължително изискуемо от специалния Закона за опазване на земеделските земи, за да бъде облагаем имот с предназначението по чл. 8, т. 1 ЗУТ. Изискването за промяна предназначението (каза се по – горе) е предвидено с ал. 1 на чл. 10 ЗМДТ като задължително за имотите, разположени извън строителните граници на населените места или селищните образувания. В. процесуалният представител на ответника, като приема (виж по – горе), че *„на облагане с данък подлежат имотите, които имат предназначението по чл. 8, т. 1 от ЗУТ, независимо къде се намират - в землище“*, косвено приема местоположение на имотите извън строителните граници на [населено място]. Имотите са разположени извън строителните граници на [населено място] и това е обстоятелство, потвърдено от вещото лице. От друга страна нормата на чл. 2, т. 1 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи определя като *„земеделска земя“* тази, която *е предназначена за земеделско производство и не се намира в границите на урбанизираните територии* (населени места и селищни образувания), определени с подробен устройствен план, или с околоръстен полигон. Според §5, т. 6 ДР на ЗУТ *„територия на населеното място“ е селищната територия, обхваната от границите му (строителните му граници), определени с устройствен план, без да се включва землището“*. С други думи фактите, че: имотите в м. „Сръбски азмак“ са разположени извън строителните граници на [населено място], с начин на трайно ползване - нива и предназначение - земеделска земя, тъй като процедурата за промяна предназначението на земята за неземеделски нужди - изграждане на обект: *„Свободностоящи сгради със смесено предназначение“* не е завършена, обуславят извода за необлагаемост на имотите с данъка по чл. 1, ал. 1, т. 1 ЗМДТ. Това е така, защото по отношение на имотите не са налични от обективна страна всички елементи от фактическия състав на чл. 10, ал. 1, предл. трето ЗМДТ. Изискването на чл. 10, ал. 1, пред. четвърто ЗМДТ за промяна предназначението на земята, когато това се изисква по специален

закон, е относимо именно към поземлени имоти, находящи се извън границите на населеното място.

Освен изложените до тук мотиви Съдът приема, че процесните имоти са необлагаеми и на основание чл. 10, ал. 3 ЗМДТ, защото представляват земеделски земи (незастроени), по смисъла на чл. 2, т. 1 ЗСПЗЗ. Дефиницията за „земеделска земя“, по смисъла на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи определя като такива земите, които „не се намират в границите на урбанизираните територии (населени места и селищни образувания), определени с подробен устройствен план, или с околоръстен полигон“. Това определение обслужва само целта на ЗСПЗЗ, прогласена в чл. 1 – да уреди собствеността и ползването на земеделските земи. Законът за местните данъци и такси определя видовете данъци и такси, които постъпват директно в общинските бюджети, с оглед на което се явява за тази цел специален закон, по отношение ЗСПЗЗ. Видът на процесните имоти – земеделска земя (незастроена) се установява и от цитираните по – горе, представени от дружеството – жалбоподател писмени доказателства, неоспорени от ответника, като се потвърждава и от експертното заключение. С оглед изложеното, ревизионният акт се явява незаконосъобразен и необоснован, в частта, относно определените задължения за данък върху недвижимите имоти – 141 859, 67 лева и лихви – 29 452, 86 лева, за годините 2019, 2020, 2021, 2022.

II. Относно ТБО.

Некоректно с Решение № СОА 23-РД28-23/26.05.2023 г. решаващият административен орган е приел (л. 36 от делото), че „*дружеството-жалбоподател не оспорва установеното публично общинско вземане за ТБО за ревизираните имоти, досежно неговото основание и не възразява относно реалното предоставяне на регламентираните услуги от дейностите по сметосъбиране и сметоизвозване, обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения и поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване*“. Видно е от жалбата до кмета на СО (л. 45), че дружеството е оспорило „изцяло“ (стр. 1 от жалбата) ревизионния акт, а по т. III (л. 56 от делото) изрично е заявено оспорване, „относно ТБО“, като са цитирани разпоредби от ЗМДТ, вкл. чл. 11. В тази част актът също е незаконосъобразен.

Критериите и основните принципи за определяне размера на местните такси, по смисъла на чл. 6, ал. 1 ЗМДТ, са очертани в чл. 7 и чл. 8, а конкретните правила за определянето и администрирането им са уредени с Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община. Основанията, редът и начинът на определяне на местната такса за битови отпадъци се съдържат в нормите на Глава Трета, Раздел I ЗМДТ (чл.чл. 62-64, чл.чл. 66-69 и чл. 71). Според чл. 62, таксата се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за

обществено ползване в населените места, като размерът ѝ се определя по реда на чл. 66 за всяка услуга поотделно - сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; чистота на териториите за обществено ползване. Б. размери са били определени с решения на СОС за отделните години и за всяка услуга поотделно. За периода на ревизията са валидни Решение № 857/20.12.2018 г., Решение № 52/30.12.2019 г., Решение № 626/14.12.2020 г. и Решение № 809/16.12.2021 г. Разпоредбата на чл. 64, ал. 1 ЗМДТ определя като отговорни за заплащане таксата по чл. 62 с.з. (за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места) „лицата по чл. 11 с.з. Според член 11 „данъчно задължени лица са собствениците *на облагаеми* с данък недвижими имоти“. След като (предвид горните мотиви) „Гардънс сити“ ЕООД е собственик на процесните имоти по партида № 7218F94482, за които имоти обаче се каза да не са облагаеми, дружеството не е задължено лице.

В заключение - оспореният от „Гардънс сити“ ЕООД против Ревизионен акт № СФД23-РД77-21/28.02.2023 г., потвърден от кмета на Столична община с Решение № СОА 23-РД28-23/26.05.2023 г. е издаден от материално компетентни органи по приходите – служители на Дирекция „Ревизии и събиране на вземания“, при същата община. Ревизионният акт е неправилен, незаконосъобразен и необоснован, предвид горните мотиви, сочещи на неправилно прилагане и тълкуване, на обсъдените материалноправни разпоредби на специалния ЗМДТ.

Отмяната на акта и основателността на жалбата обуславя (чл. 161, ал. 1, предл. първо ДОПК, вр. чл. 8, ал. 1, т. 5 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения) възстановяване на дружеството – жалбоподател разноските за водене на делото (държавна такса и депозит за вещо лице), в общ размер на 550 лева.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, чл. 161, ал. 1 ДОПК, вр. чл. 4 и чл. 96 ЗМДТ, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата от „ГАРДЪНС СИТИ“ ЕООД издадения от органи по приходите – служители на Дирекция „Ревизии и събиране на вземания“, при Столична община РЕВИЗИОНЕН АКТ № СФД23-РД77-21/28.02.2023 г., потвърден от кмета на същата община с Решение № СОА 23-РД28-23/26.05.2023 г., относно определените задължения за: данък върху недвижими имоти – 141 859, 67 лева и лихви – 29 452, 86 лева, за годините 2019, 2020, 2021, 2022; такса битови отпадъци - 506 145, 55 лева и лихви – 105 437, 18 лева, за годините 2019, 2020, 2021, 2022.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА да възстанови на „ГАРДЪНС СИТИ“

ЕООД, ЕИК:[ЕИК] разноските за водене на делото (държавна такса и депозит за вещо лице), в общ размер на 550 лв. (петстотин и петдесет лева).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: